

A **Könyvtári Híradó**, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár dolgozóinak tájékoztatója áprilisi számában közli a Budapest-gyűjtemény óbudai kiállítását megnyitó beszéd szövegét (a fővárosi kerületeket bemutató sorozatban először került sor helyszíni kiállításra — a korábbiakat a központi könyvtár lépcsőházában rendezték); megemlékezik a *Pikler Blanka* születésének századik évfordulója alkalmából a Farkasréti temetőben rendezett koszorúzásról, és a szokásos bő terjedelemben regisztrálja a hálózat eseményeit, mindennapjainak gazdag krónikáját. Ismét közöl azonban egy olyan írást is, amely általános érdeklődést kelthet, vitát válthat ki vagy gondolkodásra készíthet a hálózat határain túl is. Ez *Maruszkai József*

rövid eszmefuttatása a *hálózaton belüli könyvtárközi kölcsönzés* etikájáról. A kerületi könyvtárvezető elmondja, hogy a könyvtár központi címjegyzékére támaszkodva évek óta folyik és egyre nagyobb arányúvá válik a hálózat egységei közötti kölcsönzés. Az egyébként helyes elgondolás megvalósítása azonban gyakran döcög: akadozik és rapszodikus a szállítás, sokszor kényszerülnek a könyvtárak „félautomata” megoldásokra — magyarul arra, hogy táskában maguk hozzák-vigyék egymástól és egymásnak a könyveket.

Még nagyobbak azonban e szolgálat belső, tartalmi gondjai: mikor lehet, illetve kell az olvasónak nemet mondani, miért uralkodik anarchia a kölcsönzési határidőkben, illő-e olyankor is más könyvtártól kérni a könyvet, amikor az megvan a saját állományban, csupán a kölcsönzési előjegyzések miatt kellene várnia az olvasónak a többnyire divat- vagy bestseller-műnek számító könyvre, szabad-e kellő indok nélkül mástól kérni a *fokozott védelem*-megjelölésű műveket; kérhet-e a kölcsönző könyvtár eleve pénzbeli biztosítékot a várható „tudatos elvesztés” ellen. A szerző mondanivalójának alátámasztására bő példatárrel bizonyítja a könyvtár védtelenségét, de javaslatokat is tesz „jogos önvédelmére”.

Szeged és Pécs példája — és saját hagyományai — alapján azonban szívesen vennénk a folyóirat *hálózatköztívé* fejlesztését. Legalábbis *a tájékoztatás szintjén*, tehát az egyetemi, az iskolai és a szakkönyvtáraknak, valamint a könyvtárosegyesület megyei szervezetének híreit, életjelenségeit számontartó orgánum formájában. A híradó felelős szerkesztője *Pócsi Gusztáv* módszertani osztályvezető, ennek megfelelően az első szám is erős módszertani —hálózati érdeklődést mutat: Négy olvasótábori közleményt tartalmaz (a Hazafias Népfőnt megyei elnökségének 1982. évi értékelését és javaslatait az olvasótábori munkával kapcsolatban; a megyében tavaly szervezett olvasótáborok könyvtári áttekintését; a telkibányai táborozásokról és az ottani úttörőkönyvtár munkájáról írt beszámolót, valamint az 1982-es észak-magyarországi szlovák nemzetiségi olvasótábort bemutató írást); közli a megyei könyvtár híryanagát; a megyei könyvtár által 1982. október 1-ig elkészített irodalomkutatások jegyzékét; jogszabály-felsorolást ad; végül táblázatos formában két oldalon közléteszi Borsod-Abaúj-Zemplén megye tanácsai és szakszervezeti könyvtárainak 1982. évi öszszefoglaló statisztikai adatait.